

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Stalna služba u Županji
Veliki kraj 48

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Vinkovcima, Stalna služba u Županji, OIB: 77561654785, po sucu Anici Pastović, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Eugena Vorela, OIB 84962952242, iz Cerne, J. J. Strossmayera 14, zastupan po punomoćniku Gordani Šibenik, odvjetnici u Županji protiv tuženika Zagrebačke banke d.d., Zagreb, Trg bana J. Jelačića 10, OIB 92963223473, zastupan po punomoćniku Damiru Metelko, odvjetniku u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 23. travnja 2026. u prisutnosti tužitelja s punomoćnikom a u odsutnosti tuženika, te nakon ročišta na kojem je donesena i objavljena presuda 27. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka nepoštена ugovorna odredba članka 18. toč. d. Ugovora o kreditu broj : 3207916724 zaključen dana 21. studenoga 2006. između tužitelja Eugena Vorela, Cerna, J.J. Strossmayera 14, OIB:84962952242, i tuženika Zagrebačke banke d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, a koja glasi: „Korisnik kredita može izvršiti prijevremenu konačnu otplatu kredita uz plaćanje naknade prema Odluci o Tarifi naknada za usluge Kreditora, odnosno općim uvjetima poslovanja Kreditora važećim u trenutku prijevremene otplate“.

II. Nalaže se tuženiku Zagrebačkoj banci d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, da tužitelju Eugenu Vorelu, Cerna, J.J. Strossmayera 14, OIB:84962952242, isplati iznos od 41,30 eura (četrdesetjedaneuroitridesetcenti) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 1. listopada 2010. do isplate, po kamatnoj stopi od 15% godišnje za period od dospijeca do 31. srpnja 2008., zatim od 1. kolovoza 2008. do 31. srpnja 2015. u visini eskontne stope HNB-a vrijedeći posljednjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3%, a od 1. siječnja 2023. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Zagrebačkoj banci d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, da tužitelju Eugenu Vorelu, Cerna, J.J. Strossmayera 14, OIB: 84962952242, plati prouzročeni parnični trošak u iznosu od 100,00 eura (stoeura) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 27. svibnja 2026. kao dana donošenja prvostupanjske presude pa sve do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužitelj sa zatraženim parničnim troškom preko dosuđenog iznosa do zatraženog iznosa od 952,25 eura, dok se u tuženik u cijelosti odbija sa zahtjevom za naknadom parničnog troška.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je kao korisnik kredita sa Zagrebačkom bankom d.d., kao kreditorom, dana 21. studenog 2006. zaključio Ugovor o kreditu broj: 3207916724, (dalje u tekstu: Ugovor) kojim tuženik daje tužitelju kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 13.128,97 CHF, na 7 godina prema srednjem tečaju kreditora važećem na dan isplate kredita, uz uvjete i na način kako je to ugovorom određeno, s tim da je Ugovorom tipa „uzmi ili ostavi“ u čl. 18. pod toč. d. ugovorena naknada u slučaju prijevremene otplate kredita, koja glasi: „Korisnik kredita može izvršiti prijevremenu konačnu otplatu kredita uz plaćanje naknade prema Odluci o Tarifi naknada za usluge Kreditora, odnosno općim uvjetima poslovanja Kreditora važećim u trenutku prijevremene otplate“, a radi se o ugovornoj odredbi iz ugovora o potrošačkom kreditu, koji je tipski i unaprijed priređen od strane tuženika, te o kojoj ugovornoj odredbi se nije pregovaralo, radi čega se ugovorna odredba o kojoj se nije pregovaralo smatra nepoštenom odnosno posljedično ništetnom, budući je uzrokovala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama između ugovornih strana na štetu tužitelja.

1.1. Nadalje tužitelj u tužbi navodi da s obzirom da je tuženik u Ugovor uglavio nepoštenu odredbu o izlaznoj naknadi, tuženik je nepošten stjecatelj te sukladno čl. 1115. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" 35/2005, 41/2008, 63/2008, 134/2008, 78/2015,– u daljem tekstu ZOO/05), predmetnu naknadu mora vratiti zajedno sa zakonskim zateznim kamata, pri tom tužitelj ukazuje na stajalište prihvaćeno na sastanku predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda RH održanog 5. studenog 2020. broj Su-IV-308/2020 kojim je usvojen zaključak da ugovorna odredba iz ugovora o kreditu kojim je ugovoreno pravo banke na naknadu za prijevremenu otplatu kredita u smislu odredbe čl. 49. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" 96/03 u daljem tekstu ZZP/03) može biti ništetnom, ako se o toj odredbi nije pregovaralo.

1.2. Tužitelj navodi da je 1. listopada 2010. izvršio prijevremenu otplatu predmetnog kredita, te da mu je tuženik tom prilikom naplatio naknadu za prijevremenu otplatu u iznosu od 311,21 kn tj. 41,30 eura, a s obzirom da je tuženik na taj način stekao novčani iznos na način da je u Ugovor uglavio nepoštenu odredbu o naknadi za prijevremenu otplatu kredita, isti je nepošteni stjecatelj tako da tužitelj predlaže da sudu da po provedenom postupku donese presudu kojom će utvrditi da je ništetna i bez pravnog učinka nepoštena ugovorna odredba članka 18. toč. d. Ugovora o naknadi

za prijevremenu konačnu otplatu kredita prema Odluci o Tarifi naknada za usluge Kreditora, odnosno općim uvjetima poslovanja Kreditora važećim u trenutku prijevremene otplate, ujedno tužitelj potražuje da mu tuženik isplati iznos od 41,30 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje od 01.10.2010. uz naknadu troškova postupka s kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da prigovara vrijednosti predmeta spora kako ju je naznačio tužitelj u tužbi u iznosu od 1.368,31 EUR, dok tužbenim zahtjevom potražuje isplatu iznosa od 41,30 EUR, slijedom čega je vrijednost predmeta spora očito suviše visoko naznačena te se postavlja pitanje prava na naknadu troškova postupka, poziva se na shvaćanje Vrhovnog sud Republike Hrvatske da se u slučaju postavljanja deklaratornog i kondemnatornog tužbenih zahtjeva treba cijeliti isključivo kao mjerodavna za određivanje vrijednosti predmeta spora visina kondemnatornog zahtjeva, koje shvaćanje je zauzeo Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Revr 475/08-2 od 27. listopada 2008. godine, te tuženik u pogledu vrijednost predmeta spora upućuje i na odluku Županijskog suda u Varaždinu posl. br. GŽ-286/2024-2 od dana 15. svibnja 2024. i odluku Županijskog suda Zagrebu posl. br. GŽ-4623/2023-2 od dana 16. travnja 2024., radi čega tuženik predlaže sudu da temeljem odredbe članka 40. stavka. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 26/1991, 34/1991, 53/1991, 91/1992, 112/1999, 88/2001, 117/2003, 78/2005, 2/2007, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 148/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019 – u daljem tekstu ZPP) odredi vrijednost predmeta spora u iznosu od 41,30 EUR.

2.1. Nakon gore navedenog, tuženik u odgovoru na tužbu navodi da u cijelosti osporava osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja s više osnova, dok ne spori visinu tužbenog zahtjeva, u cijelosti osporava navode tužitelja da bi se ugovorna odredba o naknadi za prijevremenu otplatu kredita imala smatrati nepoštenom odnosno ništetnom budući da je ista jasna, razumljiva i lako uočljiva, tako da sukladno odredbi čl. 84. ZZP/03 nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive, na koji način određeno je i odredbom čl. 4. st. 2. i čl. 5. Direktive Vijeća Europske unije 93/13/EEZ, te ukazuje i na odredbu čl. 83. ZZP/03.

2.2. U svezi sa gore navedenim tuženik navodi da prvenstveno što se tiče informacija koje je tuženik pružio tužitelju, da je tužitelja u cijelosti informirao o njegovoj potencijalnoj obvezi na plaćanje naknade za prijevremeni povrat kredita, tako da je tužitelj mogao shvatiti ekonomske posljedice ugovaranja takve odredbe, pri tom ukazuje na odluku Suda EU u predmetu broj C-621/17 (Gyula Kiss protiv CIB Bank Zrt.), te na odluku Visokog trgovačkog suda RH od 9. lipnja 2020., broj PŽ-5327/2018,

2.3. S obzirom na sve navedeno, očito je da su navodi tužitelja o nerazumljivosti naplaćene naknade u ovome pojedinačnom postupku u cijelosti neosnovani s obzirom na jasno određenje naknade koja se naplaćuje prilikom prijevremene otplate kredita, a koja ne mora sadržavati koje se sve usluge i troškovi pokrivaju u zamjenu za predmetne iznose koji se naplaćuju temeljem navedene ugovorne odredbe o naknadi za prijevremenu otplatu kredita.

2.4. Tuženik također ističe (suprotno navodima tužitelja) da odredba o izlaznoj naknadi ne uzrokuje takvu neravnotežu u pravima i obvezama među strankama koja bi se imala smatrati značajnom u smislu odredbe čl. 81. ZZP/03, navodeći da se o

navedenom očitovao Sud EU u gore navedenom predmetu uz poziv na odredbu čl. 3. st. 1. Direktive 93/13, navodeći da treba uzeti u obzir okolnosti ovoga pojedinačnog slučaja, a osobito: odnos naplaćene naknade i prijevremeno vraćenog iznosa kredita, nepostojanje nikakvog zakonskog ograničenja ugovaranja predmetne naknade u vrijeme zasnivanja kreditnog odnosa i sve obavijesti i informacije koje je tužitelj imao za vrijeme sklapanja ugovora o kreditu i prijevremene otplate kredita, a proizlazi zaključak da se priroda stvarno pruženih usluga može razumno shvatiti iz Ugovora.

2.5. U konačnici, tuženik ističe prigovor zastare jer je naknada naplaćena 2010., ukazujući da ukoliko bi sud iz bilo kojeg razloga smatrao da citirana odredba bila nepoštena, na zahtjev tužitelja ima se primijeniti petogodišnji rok od dana plaćanja, tako da je od plaćanja koje je izvršeno 2010. godine, pa do podnošenja ove tužbe proteklo više od 15 godina, a vezano za potraživanje zakonske zatezne kamate, tuženik ističe da čak i u slučaju kada bi sud utvrdio ništetnim pobijane odredbe ugovora i ocijenio osnovanim postojanje tužiteljeve tražbine, a što tuženik spori u cijelosti, zahtjev u odnosu na tijek kamata bi bio u potpunosti neosnovan, tuženik pritom ukazuje na odredbu članka 214. Zakona o obveznim odnosima ("Službeni list SFRJ" br. 29/78., 39/85., 46/85., 57/89., "Narodne novine" br. 53/91., 73/91., 3/94., 111/93., 107/95., 7/96., 91/96., 112/99., 88/01. ZOO/91), a koja odredba je istovjetna odredbi članka 1115. ZOO/05, pozivajući se na to da je tuženik pošten stjecatelj, te se poziva i na mišljenje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske iznijetog na sjednici dana 5. ožujka 2004., koje mišljenje Vrhovni sud potvrđuje i u odluci posl.br. Rev-2781/2011 od 16. ožujka 2015.

2.6. Slijedom svega gore navedenog, tuženik predlaže naslovnom sudu da odbije tužbeni zahtjev te naloži tužitelju da naknadi tuženiku troškove ovoga postupka.

3. Tužitelj u podnesku od 24. ožujka 2026. očitujući se na navode iz odgovora na tužbu navodi da su svi prigovori tuženika pravno i činjenično neosnovani i protivni pozitivnim propisima Republike Hrvatske, a u pogledu vrijednosti predmeta spora navodi da se glavni zahtjev u odnosi na utvrđenje ništetnosti ugovornih odredbi u odnosu na Ugovor po kojem je odobren kredit u iznosu od 13.128,97 CHF, ukazujući da će se dokazi izvoditi i u pogledu deklaratornog zahtjeva, kao i zahtjeva za isplatu, tj. više zahtjeva, tako da prema odredbi čl. 35. ZPP-a, kao mjerodavna vrijednost predmeta spora uzima se u obzir vrijednost glavnog zahtjeva, a prema čl. 37.st.1. ZPP-a, vrijednost predmeta spora se određuje prema zbroju vrijednosti svih zahtjeva, u prilog svojih navoda tužitelj se poziva na sudsku praksu ŽS u Splitu Gž.-2796/24 od 19. ožujka 2025.i ŽS u Rijeci Gž.-768/24 od 10. travnja 2025.

3.1. Vezano za pravni osnov tužbenog zahtjeva tužitelj ističe da ništetnost navedenih ugovornih odredbi proizlazi i iz odredaba čl. 81. i 82. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" 96/2003), navodeći da o predmetnoj odredbi ugovora prilikom sklapanja ugovora uopće se nije pregovaralo, jer se radilo o standardiziranom, tipskom, ugovoru na koji je tužitelj mogao samo pristati, što se potvrđuje već i iz same činjenice da odredba o prijevremenoj otplati kredita ne sadržava uvjete za prijevremenu otplatu, a niti je njome ugovorena visina naknade za istu.

3.2. Nadalje, tužitelj ističe da tužena nije trpjela nikakvu štetu zbog prijevremeno otplaćenog kredita, niti je postojala situacija u kojoj je za tuženu nastala bilo kakva šteta, stoga je ugovaranje ovakve odredbe, kao i postupanje tužene nepošteno, a time

i ništetno, stoga ističe da je predmetna ugovorna odredba ništetna jer je prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača (čl. 87. st. 1. ZVP) tj. tužitelja, a opisano postupanje tužene dovelo je i do njezinog neosnovanog bogaćenja, i povrede načela jednake vrijednosti činidaba utvrđene u članku 15. ZOO/ 1978, ugovaranje opisanih naknada suprotno je i načelu iz članka 13. ZOO/1978 o zabrani zloupotrebe prava, kao i načelu iz članka 18. stavka 3. ZOO/1978.

3.3. Isto tako tužitelj ističe da je tuženikov prigovor zastare neosnovan, pri tom se poziva na odredbu čl. 110. ZOO/91, te ukazuje da je postavio zahtjev za isplatu, pa se radi o restitucijskom zahtjevu, a u odnosu na kojega je Građanski odjel Vrhovnog suda Republike Hrvatske u odnosu na početak tijeka zastare na svojoj sjednici od 30. siječnja 2020. donio zaključak Broj: Su-IV-47/2020.

4. Podnesak tuženika od 22. travnja 2026. temeljem odredbe čl. 299.a. st. 3. i 4. ZPP-a nije uzet u obzir budući da nije dostavljen sudu najkasnije 8 dana prije ročišta na kojem se treba raspraviti budući da je ročište održano 23. travnja 2026.

5. Proveden je dokaz uvidom u Ugovor o kreditu za kupnju motornog vozila od 21. studeni 2006. s stranice 5-9 sudskog spisa, uvidom u dopis od 5. lipnja 2025. s stranice 10-11 sudskog spisa, uvidom u dopis od 25. lipnja 2025. s stranice 12 sudskog spisa i saslušanjem tužitelja..

6. Na temelju ovako provedenih dokaza i utvrđenog činjeničnog stanja, sud tužbu smatra osnovanom, radi čega je presuđeno kao u izreci.

7. Nesporno je da su tužitelj i tuženik zaključili Ugovor o kreditu, temeljem kojeg ugovora je tužitelju kao korisniku kredita stavljen na raspolaganje novčani iznos od 13.126,97 CHF u kunsjoj protuvrijednosti, da je kredit zaključen na rok otplate od 84 mjeseca, da je čl. 18.d. ugovoreno da korisnik kredita može izvršiti prijevremenu konačnu otplatu kredita uz plaćanje naknade prema odluci o Tarifi naknada za usluge kreditora, odnosno Općim uvjetima poslovanja kreditora važećim u trenutku prijevremene otplate.

8. Nesporno je da je gore navedena naknada naplaćena 1. listopada 2010. u iznosu od 41,30 eura.

9. Sporno je među parničnim strankama je li ništetan dio zaključenog Ugovora i to konkretno članak 18.d., te je li nastupila zastara potraživanja.

10. Vezano za prigovor tuženika na označenu vrijednost predmeta spora u tužbi u iznosu od 1.368,31 eura sud je na ročištu 23. travnja 2026. temeljem odredbe čl. 40. st. 3. a u svezi s odredbom čl. 35. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 26/1991, 34/1991, 53/1991, 91/1992, 112/1999, 88/2001, 117/2003, 78/2005, 2/2007, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 148/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019 – u daljem tekstu ZPP) vrijednost predmeta spora označio u iznosu od 41,30 eura što predstavlja potraživani iznos novca po kondemnatornom tužbenom zahtjevu a što je u skladu sa stavom Vrhovnog suda izraženom u odluci Revr-475/08-2 od 27. listopada 2008. kao i stavom Županijskog suda u Varaždinu posl. br. GŽ-4623/2023-2 od 16. travnja 2024.

11. U odnosu na spornu činjenicu tj. pitanje ništetnosti dijela odredbi iz članka 7. Ugovora o kreditu o tzv. ulaznoj naknadi sud je primijenio odredbe Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 96/03; dalje u tekstu: ZZP/03) koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu tj. na dan 21. studeni 2006.

12. Temeljem odredbe čl. 4. st. 1. toč. 21. ZZP/03 potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti.

13. Vezano za namjenu kredita, tužitelj u svom iskazu navodi da je predmetni kredit namjenski potrošio za kupnju motornog vozila, koliko se sjeća kod tuženika je otišao nakon što je u autokući odabrao vozilo te nakon što su ga iz te autokuće uputili upravo kod tuženika, a sve se odvijalo vrlo brzo kako u autokući tako i u banci u Vinkovcima gdje je Ugovor potpisan.

14. S obzirom na gore navedeno proizilazi da je tužitelj Ugovor o kreditu sklopio kao potrošač.

15. Člankom 59. ZZP/03 propisano je: "Ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati podatke potrebne za identifikaciju ugovora, odredbe o uvjetima pod kojima se zajam odobrava, a poglavito (...) odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti (...)."

16. Člankom 81. ZZP/03 propisano je: (1) Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. (2) Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. (3) Činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca. (4) Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

17. Dakle, na tuženiku je teret dokazivanja da je s tužiteljem pojedinačno pregovarao o naknadi za prijevremenu otplatu kredita. Međutim, tijekom ovog postupka tuženik to nije dokazao, već iz predmetne odredbe Ugovora o kreditu proizilazi da se radi o standardnoj stipulaciji ugovora koja sadrži odredbu prema kojoj se tužitelj obvezuje u slučaju prijevremene otplate kredita platiti banci naknadu prema odluci o Tarifi naknada za usluge kreditora, odnosno Općim uvjetima poslovanja kreditora važećim u trenutku prijevremene otplate.

18. Tužitelj u svom iskazu vezano za njegovu informiranost o odredbama ugovora uključujući i predmetnu odredbu iz čl. 18.toč.d. navodi da ga je u banci dočekaao pripremljeni Ugovor te da se ne sjeća da mu je tada rečeno se ugovara naplata naknade u slučaju prijevremene konačne otplate kredita prema odluci kreditora odnosno prema njegovim općim uvjetima poslovanja važećim u trenutku prijevremen

otplate, te da mu nitko od strane kreditora nije tumačio tu odredbu u smislu da mu je rastumačio na što se ista odnosi. Dalje je naveo da kada je došao potpisati Ugovor on je već bio pripremljen, tako da nisam mogao utjecati niti na jednu odredbu Ugovora pa tako niti na odredbu o predmetnoj naknadi budući da mu je kredit odobren po principu "uzmi ili ostavi", tako da je riječ je o tipskom ugovoru koji je već bio pripremljen kad je došao na potpisivanje, napomenuo je da je ishodio pravomoćnu presudu kod ovog suda posl. br. P-390/2025-11 od 21. siječnja 2026. kojom su utvrđene ništetnim odredbe predmetnog ugovora o naknadi za obradu zahtjeva za odobravanje kredita.

19. Prema članku 295. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18. – dalje ZOO) opći uvjeti ugovora su ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koji jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani, bilo da su sadržani u formalnom (tipskom) ugovoru bilo da se na njih ugovor poziva, opći uvjeti ugovora dopunjuju posebne pogodbe utvrđene među ugovarateljima u istom ugovoru i u pravilu obvezuju kao i ove.

20. Slijedom navedenoga, ovaj sud zaključuje da se o odredbama akata kreditora koji reguliraju materiju kreditiranja koji su sadržani u samom ugovoru, po prirodi stvari i ne može pojedinačno pregovarati, a što znači da se nije moglo niti pojedinačno pregovarati o spornoj odredbi Ugovora.

21. Budući da iz predmetnog Ugovora proizlazi da ga je prethodno pripremio tuženik, odnosno da se radi o tipskom ugovoru, to je očito da se o odredbama tog ugovora nije pojedinačno pregovaralo, a niti je tužitelj mogao pojedinačno pregovarati. S obzirom da je tužitelj na temelju članka 18.d. Ugovora platio tuženiku naknadu u visini kako je to ranije navedeno, to je očito da je ista prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača - tužitelja, a što znači da je nepoštena navedena odredba članka 18.d. Ugovora, primjenom članka 81. stavak 1. ZZP/03, te ništetna u smislu članka 87. stavak 1. ZZP/03.

22. Slijedom navedenoga sud je prihvatio tužbeni zahtjev i utvrdio da je ništetan članak 18.d. Ugovora u dijelu u kojem je ugovorena naknada za prijevremenu i konačnu otplatu kredita prema odluci o Tarifi naknada za usluge kreditora, odnosno Općim uvjetima poslovanja kreditora važećim u trenutku prijevermene otplate, budući da je ponašanje tuženika rezultiralo neravnotežom u pravima i obvezama stranaka budući da je tužitelj platio predmetnu naknadu u iznosu od 41,30 eura a da pritom nije na jasan način obrazloženo koliko troškovi kredita iznose.

23. S obzirom na gore navedeno sud je prihvatio tužbeni zahtjev i utvrdio da je ništetan članak 18. toč. d. Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovorena naknada za prijevremenu otplatu kredita te obvezao tuženika temeljem odredbe čl. 323. st. 1. i 1111. st. 1 ZOO/05 da tužitelju isplati iznos od 41,30 eura.

24. Na dosuđeni iznos tužitelju je priznata zakonska zatezna kamata koja je zatražena od uplate predmetne naknade što je izvršio tužitelj te je kamata određena sukladno Uredbi o visini stope zateznih kamata (NN 72/02 i 153/04) i prema odredbi članka 29. stavak 1. i 2. ZOO-a, dok je tijekom zakonskih zateznih kamata koji je gore naveden određen sukladno odredbi čl. 1115. st. 1. ZOO-a, budući se u konkretnom slučaju tuženik ima smatrati nepoštenim stjecateljem.

25. Neosnovan je prigovor zastare, jer je člankom 328. ZOO/05 propisano da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, pa ne može zastarjeti zahtjev tužitelja kojim traži utvrđenje ništetnosti dijela članka 18.d. Ugovora.

26. Radi izloženog presuđeno je kao u izreci, te je utvrđeno da je pobijana odredba ugovora ništetna.

27. Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154. stavak 1. ZPP-a. Tužitelju su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku odvjetniku sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23 dalje Tarifa) te mu se s obzirom na vrijednost predmeta sporta temeljem Tbr. 7. toč. 9. Tarife mogao priznati iznos od 50 bodova u vidu jednokratne nagrade za cijeli prvostupanjski postupak, što uzimajući u obzir vrijednost jednog boda od 2,00 eura iznosi 100,00 eura,

28. Temeljem odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a tužitelju je na dosuđeni parnični trošak dosuđena i zatezna kamata od dana donošenja odluke s obzirom da je tužitelj postavio zahtjev za naknadom ovog troška.

29. Zahtjev tuženika za naknadom parničnih troškova je odbijen primjenom članka 154. stavak 1. ZPP-a

30. Slijedom navedenoga odlučeno je kao u izreci.

U Županji, 27. svibnja 2026.

Sudac
Anica Pastović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu u roku od 15 dana, od dana primitka iste.

Žalba se predaje putem ovog suda pisana u tri primjerka.

Obavijest:

1. Gordana Šibenik, odvjetnica u Županji,
2. Damir Metelko, odvjetnik u Zagrebu.

Broj zapisa: **9-30888-a7735**

Kontrolni broj: **001cc-76023-b4e4e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.